

på grund af den katastrofale udbredelse af landminer. Antallet af ofre for mineulykker er så stort, at det langt overstiger antallet af faldne for egentlige krigshandlinger. Og det er kvinder og børn, der er de mest udsatte.

Lever man f.eks. i Angola, Mozambique, Rwanda, Cambodja, Guatemala eller i det tidligere Jugoslavien, er der en betydelig risiko for, at man kan blive et uskyldigt offer for en landmine.

Naturligvis hjælper det internationale samfund med minerydning, men mange steder forekommer situationen alligevel totalt uoverskuelig. I nogle af landene er der flere miner, end der er indbyggere. Det er denne udvikling, der skal sættes en stopper for.

Protokolændringerne er et skridt på vejen, men ønsker man for alvor at stoppe for landminer, skal der indføres et totalt produktionsforbud. Så længe minerne produceres, er der en sandsynlig risiko for, at de eksporteres trods folkeretlige aftaler. Gennemførelsen af et produktionsforbud og inspektionsaftaler under FN er den eneste moralsk forsvarlige løsning.

Protokollens anvendelsesområde er udvidet, således at den vil være gældende også i interne konflikter. Det er især vigtigt, fordi det er i interne konflikter, at brugen af miner er størst.

Protokollen indeholder ligeledes en bestemmelse om, at antipersonelminer som hovedregel skal være forsynet med en mekanisme, der får minen til at uskadeliggøre sig selv efter et vist tidsrum. I praksis vil det sige, at de miner, der ikke fjernes eller overses, skal detonere sig selv senest efter 120 dage, ja, for nogles vedkommende endda allerede efter 30 dage. Underskriverne forpligter sig til udelukkende at producere antipersonelminer, som opfylder dette krav.

En anden væsentlig del af protokolændringerne er forbudet imod anvendelse og eksport af ikkesporbare landminer. Det skulle således blive lettere at rydde mineområder, hvilket betyder, at lokalbefolkningerne hurtigere kan vende tilbage til deres egne landområder.

Eksportforbudet betyder, at landene ikke bliver fristet til at sælge deres lagre ud. I tillægsprotokol IV forbydes brugen og overførsel af laservåben, som kan påføre mennesker permanent blindhed. Det er et stort fremskridt, at disse forfærdelige våben nu også bliver omfattet af en konvention.

Visse stater har udtrykt politisk vilje til at gå videre end de krav, der er i dette beslutningsforslag. Sidste år forbød USA ligesom Danmark

brugen af antipersonelminer, og samtidig er der lagt vægt på fra amerikansk side at fokusere på udvikling af langt mere effektive teknologier til at udrydde de efterladte miner. Der er omkring 200-300 millioner landminer verden over.

Også her i Danmark har der igennem de senere år i CAT-centret ved Risø ved Roskilde været arbejdet med opfindelser af metoder og teknologi, som effektivt og sikkert kan rydde mineområder. Denne forskning ser meget lovende ud. Teknologien har først og fremmest et humanitært sigte, men rummer også væsentlige eksportmuligheder på en sørgelig baggrund.

Viljen blandt verdens lande til at gå videre end forslaget, som fremgår af aftalen her, kan man læse i udtalelsen fra FN's 51. generalforsamling. Men der er stadig problemer med lande, som pure nægter at indgå i forhandlinger; her tænker jeg især på Kina.

Konventionen er dags dato kun tiltrådt af 62 stater. Det er derfor vigtigt, at Danmark hurtigt tiltræder konventionen, og at vi internationalt arbejder på at få mange flere stater med. Slutmålet er et totalt forbud imod brug, oplæring, overførsel og produktion af antipersonellandminer.

I disse dage, hvor præsident Clinton optræder i mange ledere i aviserne, vil jeg afslutningsvis citere præsidenten, der sidste år i maj måned sagde følgende: »Jeg er fast besluttet på at bringe tiltroen til disse våben til ophør.« Deri er Socialdemokratiet ganske enig, og vi anbefaler forslaget.

Niels Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig beslutningsforslag nr. B 93. Danmark har tidligere deltaget i en enstemmig vedtagelse af de to protokoller og er derfor moralsk forpligtet til at tilslutte sig den foreliggende protokol.

For så vidt angår protokol II, er der tale om en fornuftig ændring og opdatering af protokollen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer.

Ligeledes er der tale om en påkrævet oprettelse af en ny protokol IV om blindende våben.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det afgørende, at det internationale samfund i almindelighed og Danmark i særdeleshed hjælper med til at få løst de kæmpeproblemer, som følger i kølvandet på hver eneste udlagt antipersonelmine.